

1. Forord

Efter Erstatningsnævnets forretningsorden skal nævnet hvert år inden den 1. juli afgive og offentliggøre en beretning til justitsministeren om nævnets virksomhed det foregående år.

Dette er Erstatningsnævnets beretning for 2024.

Beretningen redegør som i tidligere år for nævnets sammensætning og nævnets og sekretariatets arbejde. Beretningen indeholder desuden et resumé af en række konkrete afgørelser fra nævnet, som belyser nævnets praksis ved administrationen af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (herefter benævnt offererstatningsloven).

Det er Erstatningsnævnets håb, at beretningen kan udbrede kendskabet til Erstatningsnævnets praksis og dermed medvirke til øget forudsigelighed i nævnets afgørelser til gavn for ansøgere, myndigheder og samarbejdspartnere.

Bevillinger til Sekretariatet

Som i tidligere år har sekretariatet igen i år oplevet en stor udskiftning af de juridiske medarbejdere i sekretariatet. Således stoppede en del af sekretariatets mere erfarne jurister hen over det første halvår af 2024. Efterfølgende blev et stort hold jurister ansat over sommeren og frem til september. Dette medførte, at de relativt få tilbageværende erfarne jurister anvendte en stor del af deres tid på oplæring af de nye. Det har bevirket en markant nedgang i effektivitet og produktion, hvilket klart afspejles i årets samlede produktion, der ligger en del under tidligere års produktion. Det var medvirkende til, at antallet af ubehandlede sager i nævnet steg yderligere i 2024.

Som ved udgangen af 2023 kunne det også i 2024 konstateres, at der fortsat eksisterer en strukturel ubalance mellem mængden af modtagne ansøgninger om erstatning og godtgørelse og mængden af medarbejderressourcer i sekretariatet.

For ofrene for forbrydelser har det igen i år betydet, at de har måttet vente for lang tid på at få deres ansøgninger om erstatning og godtgørelse behandlet.

Civilstyrelsen og Erstatningsnævnets sekretariat afgav i august måned en analyserapport til Justitsministeriet med forslag til yderligere initiativer til nedbringelse af sagsbehandlingstiden og status på det hidtidige arbejde hermed. Justitsministeriet har på den baggrund igangsat et arbejde med en grundlæggende modernisering og forenkling af ordningen på offererstatningsområdet, som kan sikre enklere sagsbehandling og kortere sagsbehandlingstider for de mennesker, der bliver ofre for forbrydelser.

Nævnet ser frem til dette arbejde og håber at kunne medvirke til at skabe en offererstatningsordning, der understøtter, at ofrene får mulighed for hurtigere at komme videre i deres liv til gavn for både ofrene selv, deres familier og samfundet.

Tidligere årsberetninger

Denne årsberetning kan sammen med tidligere årsberetninger (2005-2022) findes på Erstatningsnævnets hjemmeside www.erstatningsnaevnet.dk sammen med en del andet materiale om nævnet. [Gå til siden her.](#)

Viborg, juni 2025

John Lundum

Nævnshovedmand

2. Lovgrundlaget og nævnets sammensætning

Erstatningsnævnet blev etableret i 1976. Nævnet træffer afgørelser vedrørende ansøgninger om erstatning i henhold til offererstatningsloven, nu lovbekendtgørelse nr. 1209 af 18. november 2014 med senere ændringer.

Erstatningsnævnet har haft følgende sammensætning i 2024:

- Landsdommer John Lundum (formand)
- Landsdommer Chris Olesen (næstformand)
- Landsdommer Erik P. Bentzen (næstformand)
- Landsdommer Lisbeth Kjærgaard (næstformand) fra den 1. marts 2024
- Chefkonsulent i Ankestyrelsen Niels Henrik Dam (efter indstilling fra social- og indenrigsministeren, nu social- og boligministeren)
- Ankechef i Ankestyrelsen Maria Lindegaard Jacobsen (efter indstilling fra social- og boligministeren) til den 30. november 2024
- Ankechef i Ankestyrelsen Michael Holmer (efter indstilling fra social- og boligministeren) fra den 1. december 2024
- Souschef i Ankestyrelsen Linette Agerbo Warming (efter indstilling fra social- og ældreministeren, nu social- og boligministeren)
- Ankechef i Ankestyrelsen Rikke Nielsen (efter indstilling fra social- og ældreministeren, nu social- og boligministeren)
- Advokat Malou Ehmer (efter indstilling fra Advokatrådet)
- Advokat Rune Berggren Brøndal Pedersen (efter indstilling fra Advokatrådet) til den 6. januar 2024
- Advokat Henrik Juel Halberg (efter indstilling fra Advokatrådet)
- Advokat Mark Gramstrup Wriedt (efter indstilling fra Advokatrådet)
- Advokat Catarina Ryder Hoffmann (efter indstilling fra Advokatrådet) fra den 7. januar 2024

Landsdommer Henrik Twilhøj har været stedfortræder for landsdommer John Lundum, landsdommer Cecilie Maarbjerg Qvist har været stedfortræder for landsdommer Erik P. Bentzen, landsdommer Michael Ellehauge har været stedfortræder for landsdommer Chris Olesen, landsdommer Marie Kathrine Nielsen har fra den 1. marts 2024 været stedfortræder for landsdommer Lisbeth Kjærgaard.

Cecilie Maarbjerg Qvist og Marie Kathrine Nielsen har fungeret som en udvidet del af nævnets formandskab, der således har bestået af i alt seks landsdommere.

Ankechef i Ankestyrelsen Lise Gry Beder har været stedfortræder for Linette Agerbo Warming, specialkonsulent i Ankestyrelsen Camilla Søndergaard har været stedfortræder for Niels Henrik Dam, ankechef Michael Holmer har været stedfortræder for Rikke Nielsen frem til den 1. december 2024, hvorefter Tina Zunic Aleckovic har været stedfortræder, specialkonsulent Christian Engmarksgaard Vium Andersen har været stedfortræder for Maria Lindegaard Jacobsen frem til den 1. december 2024, hvorefter han har været stedfortræder for Michael Holmer.

Endelig har advokat Charlotte Løfberg været stedfortræder for advokat Malou Ehmer, advokat Anders Munk Zacho har været stedfortræder for advokat Rune Berggren Brøndal Pedersen frem til den 6. januar 2024, hvorefter han har været stedfortræder for Catarina Ryder Hoffmann, advokat Mads Krøger Pramming har været stedfortræder for advokat Henrik Juel Halberg, og advokat Stine Lindbæk Luk har været stedfortræder for advokat Mark Gramstrup Wriedt.

Nævnet sammensættes ved hver votering af tre medlemmer – en formand eller næstformand, et medlem fra Ankestyrelsen og et advokatmedlem.

Erstatningsnævnet har i 2024 holdt 12 møder, hvorunder der er behandlet 177 sager. Nævnets medlemmer har herudover behandlet 394 sager i skriftlig cirkulation.

Overtandlæger Birgitte Sindrup og Thomas Starch-Jensen har været tilknyttet nævnet som tandlægekonsulenter.

3. Sekretariatet og sekretariatets arbejde

Civilstyrelsen, der er en styrelse under Justitsministeriet, yder sekretariatsbistand til Erstatningsnævnet.

Erstatningsnævnets sekretariat sørger for sagernes forberedelse, herunder i fornødent omfang udarbejdelse af et resumé af sagen og en indstilling til nævnet med et udkast til sagens afgørelse. Sagerne forelægges nævnet enten ved skriftlig cirkulation en gang om ugen eller på et nævnsmøde, der holdes ca. en gang om måneden.

I henhold til forretningsordenen kan visse sagstyper afgøres af en formand eller næstformand alene uden forelæggelse for nævnet. En række sager kan desuden afgøres af sekretariatet alene uden forelæggelse for formand eller nævn. Hovedparten af nævnets sager afgøres enten på sekretariatskompetence eller på formandskompetence.

Da Erstatningsnævnets sekretariat organisatorisk udgør en enhed under Civilstyrelsen, har sekretariatet ikke nogen særskilt bevilling. Oplysninger om Erstatningsnævnets økonomiske forhold i 2024 skal derfor søges i Civilstyrelsens årsrapport for dette år.

Sekretariatet har i 2024 været ledet af sekretariatschef Eva Aaen og souschef Christina Troelsen.

Der har i dette beretningsår været bevilget 33 årsværk til sekretariatet.

4. Den digitale ansøgningsportal

Som omtalt i tidligere årsberetninger har det siden den 1. maj 2021 som udgangspunkt været obligatorisk at anvende den digitale selvbetjeningsløsning ved indgivelse af ansøgninger om erstatning og godtgørelse efter offererstatningsloven.

Den digitale selvbetjeningsløsning anvendes via hjemmesiderne Erstatningsnævnet.dk eller borger.dk.

Erfaringen er fortsat, at ansøgninger modtaget via selvbetjeningsløsningen er bedre oplyste og har en bedre datakvalitet end tidligere. Det skyldes, at der ved ansøgningens indgivelse i højere grad er klarhed over grundlæggende oplysninger om blandt andet skadesdato, partsrepræsentation, forsikringsoplysninger samt modtaget erstatning, og hvilke erstatningskrav der søges om. Samtidig har automatiseringen nedbragt sekretariatets ressourceanvendelse til sagsoprettelse og journalisering.

Selvbetjeningsløsningen og den automatiserede sagsoprettelse bliver løbende optimeret især på baggrund af de tilbagemeldinger, som sekretariatet har modtaget fra ansøgere og repræsentanter.

Folketinget vedtog den 25. maj 2023 Lov om fravigelse fra obligatorisk digital selvbetjening (L98). Loven trådte i kraft den 1. juni 2023, og giver borgere, der er fritaget for Digital Post, ret til at undlade at bruge en obligatorisk digital selvbetjeningsløsning. Dette omfatter også Erstatningsnævnets digitale selvbetjeningsløsning.

Der blev i 2024 modtaget 2.839 ansøgninger om offererstatning via selvbetjeningsløsningen.

5. Talmæssige oplysninger

Nævnet modtog i 2024 i alt 3.718 nye sager (nye ansøgninger)¹ mod 3.092 nye sager i 2023 og 3.447 nye sager i 2022.

Tabel 1

Udviklingen i antallet af nye sager og nye sagsforløb på eksisterende sager i årene 2020-2024:

	2020	2021	2022	2023	2024
Modtagne ansøgninger (nye sager)	3.119	3.234	3.447	3.092	3.718
Nye sagsforløb på eksisterende sager (genåbnede sager)	3.366	3.380	2.055	2.212	1.025

¹ Hertil kommer mere end 549 ansøgninger, som ultimo 2024 var indkommet til nævnet, men ikke færdigoprettet som nye sager, fordi de afventede politiets indsendelse af straffesagernes akter, herunder endelig afgørelse i straffesagen.

Modtagne ansøgninger og nye sagsforløb på eksisterende sager siger noget om den samlede tilgang af opgaver i borgerrelaterede sager i Erstatningsnævnet.

I 2024 blev 1.025 tidligere lukkede sager genåbnet, hovedsageligt som følge af nye fremsatte krav fra samme ansøger eller genoptagelser af tidligere lukkede sager for eksempel som følge af, at borgerens helbredsmæssige- eller erhvervsmæssige tilstand havde forandret sig, siden Erstatningsnævnet sidst afsluttede sagen.

Ligesom i 2023 var der i 2024 væsentligt færre genåbnede sager end i tidligere år. Dette skyldes formentlig fortsat, at bunksagerne efterhånden er blevet endeligt afsluttet. Bunksagerne gav, efterhånden som de blev taget under behandling og afgjort i 2020 og 2021, anledning til flere genåbninger som følge af nye krav fra samme ansøger, hvilket ikke har gjort sig gældende i samme omfang i 2022 til 2024.

Som følge af en dom afsagt af Højesteret den 4. december 2020 (U.2021.1058/2H) ændrede Erstatningsnævnet sin praksis for fastsættelse af tidspunktet for forrentning. Erstatningsnævnet genoptog i den forbindelse mere end 1.800 sager. Alle rentesager blev færdigbehandlet inden udgangen af 2023, hvilket tillige har medvirket til et færre antal genåbnede sager i 2024 end tidligere år. Ved indgangen til 2024 var der således 0 sager. Eftersom nævnet fortsat kan modtage anmodninger om genoptagelse i sager, der er afgjort før den 16. marts 2019, vil nævnet løbende vurdere, om rentedatoen i disse sager er fastsat i overensstemmelse med nævnets praksis. Der kan derfor fortsat ske genoptagelse af sager for så vidt angår spørgsmålet om forrentning.

Derudover er sekretariatet, når en sag tages under behandling, blevet mere opsøgende på at opfordre ansøger eller dennes repræsentant til at få fremsat alle verserende krav, inden der træffes afgørelse, så sagen kan lukkes, uden at det giver anledning til nye krav og genåbning umiddelbart derefter.

I 2024 traf Erstatningsnævnet i alt 4.183 afgørelser (heraf 217 vedrørende aktindsigt) mod 6.323 afgørelser i 2023.

Det lave antal afgørelser i 2024 skal ses i sammenhæng med, at sekretariatet i løbet af 1. halvår 2024 oplevede et stort antal fratrædelser blandt erfarne fuldmægtige på grund af jobskifte, barsler, udlån mv. Derefter tog sekretariatet i sommeren og efteråret i 2024 imod ni nye medarbejdere, som de tilbageværende erfarne fuldmægtige skulle oplære, ligesom de erfarne fuldmægtige har skullet kvalitetssikre de nye og mindre erfarne kollegers arbejde. De erfarne ansatte har derfor haft mindre tid til at arbejde med egne sager. Færre ressourcer til sagsbehandling blandt de erfarne fuldmægtige har haft en negativ påvirkning på antallet af afgørelser i hele 2024.

Verserende sager

Tabellen herunder viser udviklingen i Erstatningsnævnets sagsbeholdning i perioden fra december 2023 til december 2024:

Sagstyper ²		
Dato	Bunkesager	Flowsager
December 2023	16	3.084
Marts 2024	12	3.237
Juni 2024	10	3.468
September 2024	8	3.793
December 2024	5	3.940

Ved indgangen til 2024 var der i alt 3.100 verserende sager i Erstatningsnævnet.

Det samlede antal verserende sager var ved udgangen af 2024 3.945 sager. I denne beholdning indgår de sager, både flowsager og bunkesager under behandling, som afventer afklaring på ansøgerens helbredsmæssige og/eller erhvervsmæssige situation, herunder i form af en udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring eller Patienterstatningen om varigt mén eller erhvervsevnetab.

Erstatningsnævnets beholdning af verserende sager påvirkes naturligt af antallet af indkomne nye og genåbnede sager. Som vist ovenfor i tabel 1 kom der i 2024 3.718 nye ansøgninger ind til Erstatningsnævnet, ligesom 1.025 sager i perioden blev genåbnet, jf. nærmere ovenfor ad tabel 1. Ved udgangen af 2024 var 3.105 sager endnu ikke taget under behandling.

Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for nævnets sagsforløb i driftsflowet var 230 dage i 2024.

Den gennemsnitlige alder – liggetiden – på sagsforløb i driftsflowet var ved udgangen af beretningsåret 413 dage.

I Civilstyrelsens mål- og resultatplan for 2024 var målet for den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på højst 200 dage og målet for den gennemsnitlige alder på højst 289 dage. Målene blev således ikke opfyldt.

6. Status på ekstrabevilling og mål for driften

² Erstatningsnævnets sekretariatet indførte pr. 16. marts 2019 et styringssystem, som byggede på en isoleret bunke, der indeholdte alle verserende sager (bunkesager) den 16. marts 2019 samt et driftsflow, hvor alle nye sager modtaget efter den 16. marts 2019 og fremefter samt genoptagelsesansøgninger i lukkede sager (flow-sager) modtaget efter den 16. marts 2019 behandles løbende.

Der er i finansloven for 2023 medtaget en merbevilling på 9,4 mio. kr. årligt til prioritering af aktivitetsniveauet i Erstatningsnævnet i 2023-2025.

I Civilstyrelsens mål- og resultatplan for 2025 er der for offererstatningssagerne sat følgende produktions- og procesmål:

- Erstatningsnævnet skal inden udgangen af 2025 producere minimum 188 afgørelser pr. årsværk, som sekretariatet har bevilling til.
- Civilstyrelsen skal løbende understøtte Justitsministeriet i arbejdet med at identificere strukturelle og lovgivningsmæssige tiltag, der kan lette sagsbehandlingen og bidrage til at sikre en strukturel balance mellem sagstilgangen og sagsbehandlingskapaciteten i Erstatningsnævnet.

For yderligere herom henvises til Civilstyrelsens mål- og resultatplan for 2025, der kan findes på [Civilstyrelsens hjemmeside](#).

7. Hvad betaler Erstatningsnævnet erstatning for?

Erstatningsnævnet betaler erstatning for personskade som følge af overtrædelser af straffeloven og overtrædelser af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning³, for visse afgrænsede personlige ejendele, der er blevet beskadiget eller er bortkommet, samt for mindre kontantbeløb, som mistes i forbindelse med personskade opstået ved en straffelovsovertrædelse. Nævnet betaler endvidere erstatning for personskade, der indtræder i forbindelse med hjælp til politiet under anholdelse eller i forbindelse med handlinger, der foretages med henblik på lovlig privat anholdelse eller forhindring af strafbare handlinger

Nævnet betaler ikke i øvrigt erstatning for tingsskade, medmindre straffelovsovertrædelsen er begået af en person, der er omfattet af den personkreds, der er nævnt i offererstatningslovens § 3, som hovedsageligt omfatter personer, der er tvangsanbragt i institutioner under Kriminalforsorgen. Nævnet betaler ikke erstatning for personskade mv. i forbindelse med færdselsforseelser, overtrædelse af ordensbekendtgørelsen eller andre lovovertrædelser, der ikke er omfattet af straffeloven.

³ I medfør af lov nr. 112 af 3. februar 2012 omfatter offererstatningsloven også overtrædelser af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, idet den tidligere bestemmelse i straffelovens § 265 om overtrædelse af tilhold er overført til lov nr. 112 af 3. februar 2012. Lovændringen trådte i kraft den 1. marts 2012. Hvor der i det følgende henvises til offererstatningslovens betingelse om, at der skal være tale om en overtrædelse af straffeloven eller af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, vil der for overskuelighedens skyld alene blive henvist til straffeloven, medmindre det konkret er relevant at sondre mellem straffeloven og lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Det ændrer selvsagt ikke på, at overtrædelse af begge love i samme omfang kan berettige til erstatning og godtgørelse.

I det omfang ansøgers krav betales af skadevolder eller omfattes af lov om arbejdsskadesikring, betaler nævnet ikke erstatning. Dette følger af bestemmelserne i offererstatningslovens § 7, stk. 1, arbejdsskadesikringslovens § 77 og erstatningsansvarslovens § 30. Nævnet betaler heller ikke erstatning for konkrete udgifter, f.eks. helbredelsesudgifter og udgifter som følge af beskadiget beklædning, hvis disse udgifter dækkes af ansøgerens forsikringsselskab eller andre, jf. offererstatningslovens § 7, stk. 1.

I de tilfælde, hvor nævnet efter at have tilkendt erstatning til en ansøger efterfølgende fra Civilstyrelsens regreskontor får oplysning om, at skadevolder har en privattegnet ansvarsforsikring, der har anerkendt at påtage sig erstatningsansvaret, vil nævnet efter en høring af ansøger henvise yderligere krav til ansvarsforsikringen.

I øvrigt tilkender nævnet erstatning efter dansk rets almindelige regler. Det betyder blandt andet, at erstatning udmåles efter reglerne i erstatningsansvarsloven, og at nævnet har mulighed for at nedsætte erstatningen eller helt lade den bortfalde, hvis ansøger har udvist egen skyld eller accept af risiko. Se pkt. 8.2 om nævnets praksis i sager om nedsættelse på grund af egen skyld eller accept af risiko.

8. Konkrete afgørelser fra Erstatningsnævnet og ændringer på Erstatningsnævnets område

I Erstatningsnævnets årsberetning for 2024 er der alene medtaget generelle bemærkninger på de områder, hvor der er nyt at tilføje for 2024. Der er desuden medtaget en række resuméer af konkrete afgørelser fra nævnet til belysning af nævnets praksis.

Som påpeget i tidligere årsberetninger kan der ved en sådan gennemgang af udvalgte sager ikke være tale om noget repræsentativt udsnit af de flere tusinde sager, som nævnet har afgjort i 2024.

På de områder, hvor der ikke er sket ændringer, henvises der helt generelt til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, der kan findes på [Erstatningsnævnets hjemmeside](#).

For yderligere belysning af reglerne i offererstatningsloven og af Erstatningsnævnets praksis kan der f.eks. henvises til nævnets tidligere årsberetninger, der – for så vidt angår beretningerne for 2005-2023 – ligeledes kan findes på Civilstyrelsens hjemmeside, samt til ”Offererstatningsloven med kommentarer”, 1. udg., 2005, af Gerd Sinding og Michael Lerche⁴.

8.1. Offererstatningslovens § 1 – Lovens område

8. 1.1. Direkte og indirekte skadelidte

Nævnet betaler som udgangspunkt kun erstatning til ansøgere, der er direkte forurettede ved en straffelovsovertrædelse. Det vil sige, at man som udgangspunkt ikke kan få erstatning, hvis man udelukkende har været vidne til en straffelovsovertrædelse. Man kan imidlertid have været så tæt på begivenhedernes centrum, at man som indirekte skadelidt alligevel er erstatningsberettiget. Der henvises for nærmere oplysninger herom blandt andet til årsberetningen for 2003, pkt. 7.1.3, årsberetningen for 2006, pkt. 7.2.3, årsberetningen for 2008, pkt. 7.2.4, årsberetningen for 2014, 2016, 2017, 2019 og 2020, pkt. 7.2.3, samt årsberetningen for 2022, pkt. 8.2.3. Spørgsmålet om erstatning til indirekte skadelidte opstår blandt andet også i sager om nærtståendes, herunder navnlig forældres, adgang til erstatning og godtgørelse som følge af psykiske følger, de pådrager sig i forbindelse med drab på deres børn. Nævnet kan vedrørende dette emne henvise til nævnets årsberetning for 2014, 2017, 2018 og 2020 pkt. 7.2.3, samt årsberetningen for 2021, pkt. 8.2.3.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

8.1.2. Straffelovsovertrædelser begået i udlandet

Efter offererstatningslovens § 1, stk. 3, 1. pkt., betaler staten kun i særlige tilfælde erstatning for skader, der er sket uden for Danmark, og kun, hvis ansøger har bopæl i Danmark, har dansk indfødsret eller på gerningstidspunktet gjorde tjeneste for en dansk udenrigsrepræsentation. Efter forarbejderne tager bestemmelsen navnlig sigte på tilfælde, hvor der er dansk jurisdiktion efter blandt andet straffelovens § 6, nr. 2 og 3.

Bestemmelsen blev tidligere hovedsageligt anvendt i tilfælde, hvor en person med dansk indfødsret eller bopæl i Danmark under ophold i udlandet har overfaldet en anden person med dansk indfødsret eller bopæl i Danmark. I sådanne tilfælde blev erstatning dog kun ydet, når skaden opstod i et lukket dansk miljø, f.eks. i forbindelse med en skolerejse. I 2020 udvidede nævnet området for, hvornår en hændelse kan siges at være foregået i et lukket dansk miljø. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Efter offererstatningslovens § 1, stk. 3, 2. pkt., kan erstatning endvidere betales til ansøgere, der har bopæl i Danmark, og som kommer til skade i forbindelse med deres erhvervsudøvelse i udlandet. Bestemmelsen er ifølge forarbejderne tiltænkt et snævert anvendelsesområde. Hvis en hændelse i udlandet kan anses som en arbejdsskade, kan skaderne i visse tilfælde være omfattet af bekendtgørelse nr. 853 af 20. oktober 2003 om arbejdsskadesikring for personer, der udsendes til midlertidigt arbejde i udlandet.

8.1.3. Ændringer til bestemmelsen

Ved lov nr. 1551 af 12. december 2023 om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser blev der til § 1 indsat stk. 4-6. Bestemmelsen har nu følgende ordlyd:

”Staten yder erstatning og godtgørelse for personskade, der forvoldes ved overtrædelse af borgerlig straffelov eller lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, hvis overtrædelsen er begået i den danske stat. Det samme gælder personskade, der indtræder i forbindelse med hjælp til politiet under anholdelse eller i forbindelse med handlinger, der foretages med henblik på lovlig privat anholdelse eller forhindring af strafbare handlinger.

Stk. 2. Erstatning ydes endvidere for skade på tøj og andre sædvanlige personlige ejendele, herunder mindre kontantbeløb, som skadelidte havde på sig, da personskaden blev forvoldt.

Stk. 3. Erstatning kan i særlige tilfælde ydes for skader, der forvoldes ved handlinger begået uden for den danske stat, hvis skadelidte har bopæl i Danmark, har dansk indfødsret eller på gerningstidspunktet gjorde tjeneste for en udsendt dansk udenrigsrepræsentation. Erstatning kan endvidere ydes, når sådanne handlinger er begået mod skadelidte med bopæl i Danmark under dennes erhvervsudøvelse uden for den danske stat.

Stk. 4. Staten yder erstatning og godtgørelse for personskade, der forvoldes ved terror eller terrorlignende handlinger begået uden for den danske stat, hvis skadelidte er omfattet af personkredsen i stk. 3, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Er der rimelig grund til at antage, at skadelidte under opholdet i udlandet har udvist en handlemåde, der er kriminaliseret i straffelovens § 101 a eller §§ 114-114 j, finder stk. 4 ikke anvendelse.

Stk. 6. Erstatningsnævnet indhenter i forbindelse med afgørelse om erstatning og godtgørelse efter stk. 4 en udtalelse fra politiet om, hvorvidt der er rimelig grund til at antage, at skadelidte under opholdet i udlandet har udvist en handlemåde som nævnt i stk. 5.”

Som følge af bestemmelsens stk. 4 kan nævnet yde erstatning og godtgørelse for personskade, der er forvoldt ved terror eller terrorlignende handlinger, der er begået uden for den danske stat, hvis den skadelidte er omfattet af personkredsen i bestemmelsens stk. 3. Ændringen giver dermed et retskrav på erstatning til ofre for terror eller terrorlignende handlinger begået i udlandet. I bestemmelsens stk. 5 findes der dog en undtagelse hertil, idet der ikke kan ydes erstatning, hvis der er rimelig grund til at antage, at skadelidte under opholdet i udlandet har udvist en handlemåde, der er kriminaliseret i straffelovens § 101 a eller §§ 114-114 j.

Ændringerne til bestemmelsen trådte i kraft den 1. januar 2024.

8.2. Offererstatningslovens § 6 a – Almindelige erstatningsretlige regler

8.2.1. Nedsættelse eller bortfald på grund af egen skyld eller accept af risiko

Efter offererstatningslovens § 6 a finder dansk rets almindelige erstatningsretlige regler, herunder reglerne om nedsættelse eller bortfald af erstatning på grund af egen skyld, skadelidtes medvirken til skaden eller skadelidtes accept af risiko for skaden, tilsvarende anvendelse ved afgørelser om erstatning efter offererstatningsloven.

I forbindelse med bandepakke IV (lov nr. 665 af 11. juni 2024 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love), er der med virkning fra 1. juli 2024 blevet tilføjet stk. 2 til § 6 a i offererstatningsloven. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”Ved afgørelser om erstatning efter denne lov finder dansk rets almindelige regler om skadevolderens erstatningsansvar, herunder om nedsættelse eller bortfald af erstatning på grund af skadelidtes eller afdødes medvirken til skaden eller accept af risikoen for skade, tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 2 og §§ 6 b og 6 c.

Stk. 2. Erstatning kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte gennem sin adfærd har udsat sig for en særlig risiko for den pågældende skade.”

Det følger af lovens forarbejder, at hensigten med bestemmelsen er at sikre, at offererstatning til de personer, som er omfattet af offererstatningslovens § 6 a, stk. 2, skal kunne begrænses i et videre omfang end efter de almindelige erstatningsretlige regler, uanset om spørgsmålet om begrænsning af erstatningen er blevet vurderet ved en forudgående dom i en civil sag eller i en straffesag.

Erstatningsnævnet bør således vurdere om offererstatningen skal begrænses, hvis skadelidte gennem sin adfærd har udsat sig for en særlig risiko for den pågældende skade.

Bestemmelsen giver derved også nævnet hjemmel til at nedsætte en eventuel erstatning eller lade en erstatning bortfalde alene med den begrundelse, at skadelidte som bandemedlem eller med tilstrækkelig tilknytning til bandemiljøet har udsat sig selv for en særlig risiko for den pågældende skade.

Bestemmelsen trådte i kraft fra den 1. juli 2024. Det fremgår af lovændringen, at offererstatningslovens § 6 a, stk. 2, ikke finder anvendelse for skader, der er forvoldt ved handlinger begået før lovens ikrafttræden.

For skader, der forvoldes ved handlinger begået forud for den 1. juli 2024, vil dansk rets almindelige regler om skadevolderens erstatningsansvar, herunder om nedsættelse eller bortfald af erstatning på grund af skadelidtes eller afdødes medvirken til skader eller accept af risikoen for skade, finde anvendelse. Erstatningsnævnets vurdering af eventuel nedsættelse eller bortfald vil i disse tilfælde bero på en helt konkret erstatningsretlig vurdering af skadelidtes rolle og handlinger, herunder, hvad der op til hændelsen er foregået mellem skadevolder og skadelidte i den pågældende situation. Dette er et resultat af Højesteretsdom af 9. december 2019 (U.2020.819 H), som medførte, at Erstatningsnævnets anvendelse af adgangen til nedsættelse/bortfald af erstatningen som følge af egen skyld/accept af risiko blev begrænset i forhold til tidligere. Se i den forbindelse årsberetningen for 2020, pkt. 7.3.1, samt årsberetningen for 2021 og 2022, pkt. 8.3.1. [REDACTED]

8.3. Offererstatningslovens §§ 6 b og c – Værdisikring

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om offererstatningslovens §§ 6 b og c henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.3.

8.4. Offererstatningslovens § 7 – Dækning fra anden side

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om offererstatningslovens § 7 henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.4.

8.5. Offererstatningslovens § 9, stk. 2 – Krav under 4.000 kr.

Det følger af offererstatningslovens § 9, stk. 2, at nævnet har mulighed for en hurtig tilkendelse af erstatning og/eller godtgørelse i sager, hvor kravet har en værdi på indtil 3.500 kr.

Ved bekendtgørelse nr. 1391 af 29. november 2023 om regulering af erstatningsbeløb i henhold til lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser blev beløbet med virkning fra den 1. januar 2024 opreguleret til 4.000 kr.

I sager, hvor kravet samlet set ikke udgør mere end 4.000 kr., skal Erstatningsnævnet alene vurdere, om kravet er fremsat som følge af en personskaade pådraget ved overtrædelse af straffeloven eller lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, jf. § 1 i offererstatningsloven, og om kravet er fremsat inden for fristerne i offererstatningslovens § 13.

Såfremt betingelserne i disse to bestemmelser er opfyldt, skal Erstatningsnævnet ikke undersøge, om betingelserne i lovens øvrige bestemmelser, herunder §§ 6 a, 7 og 10 i offererstatningsloven, er opfyldt. Erstatningsnævnet skal i øvrigt ikke indhente dokumentation for kravet.

Det gælder dog, at der ikke kan tilkendes erstatning eller godtgørelse, hvis det er åbenbart, at lovens øvrige betingelser ikke er opfyldt, herunder bl.a. offererstatningslovens § 6 a om skadelidtes medvirken til skaden eller accept af risiko.

Der skal være tale om ét samlet krav på indtil 4.000 kr., som udgør alle de krav, som skadelidte havde, og som skadelidte var bekendt med på det tidspunkt, hvor kravet blev fremsat over for Erstatningsnævnet.

Hvis skadelidte efter indgivelse af ansøgningen bliver bekendt med yderligere krav, kan disse krav fremsættes efterfølgende. Såfremt det samlede krav herefter overstiger 4.000 kr., vil lovens øvrige betingelser gælde.

Hvis skadelidte efter indgivelse af ansøgningen fremsætter yderligere krav, som skadelidte allerede var bekendt med, da den første ansøgning blev fremsendt til Erstatningsnævnet, og det samlede krav herefter overstiger 4.000 kr., skal Erstatningsnævnet foretage en fuld prøvelse af hele det samlede krav.

Erstatningsnævnet vil kunne kræve et allerede udbetalt beløb tilbagebetalt i medfør af offererstatningslovens § 18, såfremt det er betalt med urette.

Såfremt kravet tilkendes som bestemt ved dom, jf. offererstatningslovens § 11 a, forrentes kravet.

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

8.6. Offererstatningslovens § 10 – Politianmeldelse mv.

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om offererstatningslovens § 10, herunder om for sen eller manglende politianmeldelse, manglende medvirken til politiets opklaring af sagen og manglende fremsættelse af krav i retten under straffesagen, henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.6.

8.7. Offererstatningslovens §§ 1 og 10 – Plejepersonales mv. tilskadekomst i arbejdstiden

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om plejepersonales mv. tilskadekomst, herunder om offererstatningslovens §§ 1 og 10, henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.7.

8.8. Offererstatningslovens § 11 a – Retskrav

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om offererstatningslovens § 11 a henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.8.

8.9. Offererstatningslovens § 11 c – Straffesagen afsluttet

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om offererstatningslovens § 11 c henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.9.

8.10. Offererstatningslovens § 13 – Toårsfristen

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om offererstatningslovens § 13 henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.10.

8.11. Offererstatningslovens § 14, stk. 1 – Sagens oplysning ved nævnet

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om offererstatningslovens § 14, stk. 1, henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.11.

8.12. Offererstatningslovens § 15, stk. 2 – Advokatudgifter mv.

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om offererstatningslovens § 15, stk. 2, henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.12.

8.13. Offererstatningslovens § 17 – Regres

For generelle bemærkninger om offererstatningslovens § 17 henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.13.

8.14. Offererstatningslovens § 18 – Tilbagebetaling til nævnet

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om offererstatningslovens § 18 henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.14.

8.15. Erstatningsansvarslovens § 1 – Personskadeerstatning

8.15.1. Helbredelsesudgifter

Nævnet kan i medfør af erstatningsansvarslovens § 1 tilkende erstatning for helbredelsesudgifter, såfremt der er tale om udgifter til nødvendig og rimelig behandling, der har til formål at helbrede skadelidte, eller som står i forbindelse hermed. Der kan tillige efter en konkret vurdering tilkendes erstatning for udgifter til behandling mv., som bidrager til at opretholde ansøgers funktionsniveau, selv om der ikke er tale om behandling af egentlig helbredende karakter.

Behandlingen skal være almindeligt anerkendt og lægehenvist, f.eks. psykologbehandling og fysioterapi. Endvidere er nødvendig tandlægebehandling omfattet. Endelig tilkendes erstatning for udgifter i forbindelse med transport til og fra behandlingen.

For så vidt angår udgifter til behandling på privathospital eller lignende henvises der til nævnets årsberetning for 2005, pkt. 7.10.1.

For børn og unge kan det have en afgørende betydning for bedring af helbredstilstanden, at den pågældendes mor eller far kan være til stede på hospitalet eller deltage i en genoptræning. I sådanne særlige tilfælde kan vedkommendes indtægtstab dækkes helt eller delvist i medfør af erstatningsansvarslovens § 1, stk. 1.

Nævnet har i en sag fra 2020 haft anledning til at vurdere et grænsetilfælde i forhold til, hvornår der kan tilkendes erstatning for helbredelsesudgifter, og hvilke former for behandling der er omfattet af bestemmelsen. Se i den forbindelse nævnets årsberetning for 2020, pkt. 7.15.1.

[Redacted]

[Redacted]

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om ”andet tab” henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.15.2.

8.16. Erstatningsansvarslovens § 1 a – Fremtidige helbredelsesudgifter

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om erstatningsansvarslovens § 1 a henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.16.

8.17. Erstatningsansvarslovens § 2 – Tabt arbejdsfortjeneste

Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ydes i medfør af erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, fra skadens indtræden eller fra det tidspunkt, hvor skadelidte har et indkomsttab, og indtil skadelidte kan begynde at arbejde igen.

Efter forarbejderne til bestemmelsen sigtes der med udtrykket ”begynde at arbejde igen” til, at skadelidte skal kunne begynde at arbejde i væsentligt samme omfang som tidligere. For praksis herom se f.eks. nævnets årsberetning for 2013 og 2016.

Såfremt skadelidte vil lide et erhvervsevnetab, ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste indtil det tidspunkt, hvor det er muligt midlertidigt eller endeligt at skønne over skadelidtes fremtidige erhvervsevne.

[REDACTED]

[REDACTED]

Dommen stadfæster den praksis, som allerede blev fulgt af nævnet, nemlig at en delt afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring om erhvervsevnetabet som udgangspunkt stopper retten til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, medmindre vurderingen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af nævnet vurderes at være sket på et for spinkelt grundlag.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at der i erstatningen fradrages blandt andet løn under sygdom, dagpenge fra arbejdsgiver eller kommunen samt forsikringsydelse, der har karakter af en virkelig skadeserstatning.

Ved lov nr. 1541 af 12. december 2023 om ændring af lov om arbejdsskadesikring og forskellige andre love blev erstatningsansvarslovens § 2, stk. 2, ændret, således at der blev indføjet et 2. pkt. om fradrag af uddannelsesgodtgørelse efter arbejdsskadesikringslovens § 18 b, i det omfang godtgørelsen dækker en periode, hvor der også tilkommer den skadelidte erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ydes, indtil skadelidte kan begynde at arbejde igen. Må det antages, at skadelidte vil lide et erhvervsevnetab på 15 pct. eller derover, ydes erstatning indtil det tidspunkt, hvor det er muligt midlertidigt eller endeligt at skønne over skadelidtes fremtidige erhvervsevne.

Stk. 2. I erstatningen fradrages løn under sygdom, dagpenge fra arbejdsgiver eller kommunalbestyrelsen, erstatning i henhold til en midlertidig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab efter lov om arbejdsskadesikring, i det omfang denne erstatning dækker en periode, hvor der også tilkommer skadelidte erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og forsikringsydelser, der har karakter af en virkelig skadeserstatning, samt lignende ydelser til den skadelidte. I erstatningen fradrages endvidere uddannelsesgodtgørelse, jf. [§ 18 b i arbejdsskadesikringsloven](#), i det omfang godtgørelsen dækker en periode, hvor der også tilkommer skadelidte erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.”

Bestemmelsen trådte i kraft den 1. juli 2024.

8.18. Erstatningsansvarslovens § 3 – Svie og smerte

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om erstatningsansvarslovens § 3 henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.18.

8.19. Erstatningsansvarslovens § 4 – Varigt mén

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om erstatningsansvarslovens § 4 henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.19.

8.20. Erstatningsansvarslovens § 5 – Erhvervsevnetab

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om erstatningsansvarslovens § 5 henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.20.

8.21. Erstatningsansvarslovens §§ 6-8 – Fastsættelse af erhvervsevnetabserstatning

Efter erstatningsansvarslovens § 6 fastsættes erstatning for tab af erhvervsevne blandt andet på grundlag af ansøgerens årsløn. Årslønnen fastsættes i medfør af samme lovs § 7, stk. 1, som ansøgerens samlede erhvervsindtægt i det år, der går forud for datoen for skadens indtræden. Årslønnen opgøres således ikke i kalenderåret, men fra datoen for hændelsen og et år bagud.

Efter erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2, kan årslønnen dog fastsættes skønsmæssigt, når særlige indtægts- eller ansættelsesforhold eller andre særlige forhold har gjort sig gældende.

Som anført i årsberetningen for 2003, pkt. 7.9.1, har nævnet, hvis ansøgeren gennem længere tid kun har haft en vag tilknytning til arbejdsmarkedet, som udgangspunkt anvendt en standardårsløn på 165.000 kr. ved beregningen af erstatning for tab af erhvervsevne. Standardårslønnen kan ikke anvendes, hvis ansøger har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, heller ikke selv om ansøgers faktiske årsløn er lavere end standardårslønnen, jf. nærmere årsberetningen 2004, pkt. 7.9.1.

Nævnet besluttede i 2006 at forhøje standardårslønnen. Nævnet besluttede endvidere i 2007, at nævnet hvert år herefter skal fastlægge størrelsen af standardårslønnen. Nævnet har besluttet følgende forhøjelser af standardårslønnen siden 2006:

- 210.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2006 eller senere.
- 220.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2008 eller senere.
- 225.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2009 eller senere.
- 230.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2010 eller senere.
- 235.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2011 eller senere.
- 240.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2012 eller senere.
- 245.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2013 eller senere.
- 250.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2014 eller senere.
- 255.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2015 eller senere.
- 260.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2016 eller senere.
- 260.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2017 eller senere.
- 265.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2018 eller senere.
- 270.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2019 eller senere.
- 270.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2020 eller senere.
- 275.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2021 eller senere.
- 275.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2022 eller senere.
- 280.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2023 eller senere.
- 290.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2024 eller senere.
- 300.000 kr. for sager, hvor straffelovsovertrædelsen er sket den 1. januar 2025 eller senere.

For øvrige generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om erstatningsansvarslovens §§ 6-8, herunder fastsættelse af årsløn og fastsættelse af erhvervsevnetabserstatning til skadelidte under 15 år, henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.21.

8.22. Erstatningsansvarslovens §§ 12-14 – Begravelsesudgifter og tab af forsørger

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om erstatningsansvarslovens §§ 12-14 henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.22.

8.23. Erstatningsansvarslovens § 14 a – Overgangsbeløb

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om erstatningsansvarslovens § 14 a henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.23.

8.24. Erstatningsansvarslovens § 16 – Renter

For generelle bemærkninger om erstatningsansvarslovens § 16 henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.24.

8.25. Arv

For generelle bemærkninger om arv henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.25.

8.26. Erstatningsansvarslovens § 24 – Almindelig lempelsesregel

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om erstatningsansvarslovens § 24 henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.26 samt Erstatningsnævnets årsberetning for 2015, pkt. 7.24.

8.27. Erstatningsansvarslovens § 26 – Tortgodtgørelse og krænkelsesgodtgørelse

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om erstatningsansvarslovens § 26, herunder om frihedsberøvelse og vold, forbrydelser mod kønssædeligheden, digitale seksuelle krænkelse, og erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4, om krænkelsesgodtgørelse henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.27.

8.28. Erstatningsansvarslovens § 26 a – Godtgørelse til efterladte

For generelle bemærkninger og eksempler på nævnets praksis om erstatningsansvarslovens § 26 a henvises der til Erstatningsnævnets årsberetning for 2023, pkt. 8.28.

8.29. Ændringer i arbejdsskadesikringsloven af betydning for Erstatningsnævnets arbejde

Den 1. juli 2024 trådte en ændring af arbejdsskadesikringslovens § 29, stk. 2 og stk. 3, i kraft, som har betydning for Erstatningsnævnet. Ændringen er sket som led i en større arbejdsskadereform.

Bestemmelsen regulerer samspillet mellem compensation efter arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven, når en skade er omfattet af begge love. Lovændringen skal sikre, at ansøgerens indtægtstab kun erstattes én gang.

Arbejdsskadesikringslovens § 29, stk. 2, giver Erstatningsnævnet krav på at få godtgjort erstatning og godtgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, når Erstatningsnævnet har tilkendt erstatning efter erstatningsansvarsloven.

Det vil sige, at Erstatningsnævnet kan kræve erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og erstatning for tab af erhvervsevne, som er tilkendt efter erstatningsansvarsloven, refunderet i krav på uddannelsesgodtgørelse eller midlertidig/endelig erstatning for erhvervsevnetab, som er tilkendt efter arbejdsskadesikringsloven, men som endnu ikke udbetalt.

Det er dog en forudsætning, at erstatningen og godtgørelsen er af samme art, at de dækker samme tidsrum, og at erstatningen efter arbejdsskadesikringsloven ikke er udbetalt på det tidspunkt, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring blev bekendt med kravet. Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste sidestilles med erstatning for tab af erhvervsevne, jf. arbejdsskadesikringslovens § 29, stk. 3.

Bilag 1 – Oversigt over forekomsten af de enkelte straffelovsovertrædelser i 2022-2024

Datagrundlaget for forekomsten af de enkelte straffelovsovertrædelser i 2024 er de sager, som er blevet oprettet i perioden mellem den 1. januar 2024 og den 31. december 2024, og som i den forbindelse er blevet påført en registrering af straffelovsparagraf.

2022

2023

2024

Strfl. §§ 119-121	209	147	305
Strfl. § 123	4	3	9
Strfl. § 180	1	1	0
Strfl. § 210	4	7	5
Strfl. § 215	0	2	0
Strfl. §§ 216-217	210	229	220
Strfl. § 218-221	3	2	1
Strfl. §§ 222-223 a	24	8	16
Strfl. § 224	1	0	4
Strfl. § 225	28	21	24
Strfl. § 226	0	0	0
Strfl. § 232	1.078	421	376
Strfl. § 235	24	4	15
Strfl. § 237	37	63	58
Strfl. § 237, jf. § 21	47	53	65
Strfl. § 241	7	5	11
Strfl. § 242			6 ⁵
Strfl. § 243	7	3	3
Strfl. § 244	439	404	549
Strfl. § 245	298	231	317
Strfl. § 246	4	13	11
Strfl. § 249	11	9	8

⁵ Det har først været muligt for nævnet at foretage registreringer af sager vedrørende straffelovens § 242 fra 2024 og frem.

Strfl. § 252	10	2	9
Strfl. §§ 260-261	27	12	32
Strfl. § 262a	1	5	4
Strfl. § 264	30	15	30
Strfl. § 266	34	34	38
Strfl. § 276, § 291, § 293	9	10	12
Strfl. § 279	12	4	11
Strfl. § 281	9	5	16
Strfl. § 288	97	51	77
Strfl. i øvrigt	1	0	0
I alt	2.666	1.764	2.232

Bilag 2 – Oversigt over tilkendte erstatninger mv. fordelt på erstatningsposter samt administrative udgifter i 2022-2024

Tilkendte erstatningsudbetalinger og godtgørelser i 2022-2024

	2022	2023	2024
Svie og smerte	12.333.491	14.500.391	10.464.277
Helbredelsesudgifter	339.872	684.358	365.128
Tandbehandling	499.235	292.485	307.722
Personlige ejendele	385.600	293.470	238.590
Mistede kontanter	31.470	9.572	4.356
Tingsskade	0	2.085	0

Forlængelse af uddannelse/tab af skoleår	365.000	356.351	562.312
Transportudgifter	54.739	43.319	44.687
Tabt arbejdsfortjeneste	48.391.919	64.243.585	35.007.711
Begravelsesudgifter	977.475	645.236	81.899
Overgangsbeløb	525.000	721.000	191.000
Tort	18.328.500	25.642.000	18.444.345
Krænkelsegodtgørelse	505.000	495.000	635.000
Godtgørelse til efterladte	3.840.000	6.185.000	1.960.000
Lægeerklæring, betalt af ansøger/advokat	44.607	51.740	35.133
Varigt mén	24.684.248	27.525.004	23.426.580
Erhvervsevnetabserstatning	138.792.073	98.796.381	106.538.162
Varige helbredelsesudgifter	48.936	0	43.463
Tab af forsørger, ægtefælle	2.059.800	4.104.801	819.360
Tab af forsørger, børn	4.022.259	3.408.787	673.000
Advokatudgifter	6.020.468	4.351.900	4.350.700
Andet	0	9.149	18.105
I alt	262.249.692	252.361.614	204.211.530

Administrative udgifter i 2022-2024

	2022	2023	2024
Gebyr til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring	29.620	0	0

Gebyr til Patienterstatningen	3.543.750	5.081.250	2.016.875
Tandlægekonsulenter	34.640	51.263	21.903
Erklæringer betalt af nævnet	1.897.828	1.653.934	1.581.415
Andet	350.784	595.317	410.090
I alt	5.856.623	7.383.903	4.030.283

Udbetalt i alt i 2022-2024

	2022	2023	2024
Tilkendte erstatninger og godtgørelser	262.275.446	252.361.615	204.211.530
Administrative udgifter	5.856.623	7.383.903	4.030.283
I alt	268.132.069	259.745.518	208.241.813

Bilag 3 – Oversigt over tilkendelser og afslag

Erstatningsnævnet har i 2024 truffet 4.183 afgørelser, jf. pkt. 5.

Nævnet har i ca. 47 pct. af de truffede afgørelser imødekommet en ansøgning eller genoptaget en tidligere afgørelse og tilkendt (yderligere) erstatning, mens nævnet i ca. 39 pct. af nævnets afgørelser har meddelt afslag på erstatning. Blandt de 39 pct. af nævnets afgørelser, hvor der er meddelt afslag, indgår blandt andet også de afgørelser, hvor nævnet har afvist en sag efter offererstatningslovens § 11 c, fordi straffesagen endnu ikke var afsluttet.

Cirka 5 pct. af årets afgørelser har vedrørt aktindsigt i verserende sager eller sager, hvor nævnet har besluttet at henlægge en erstatningssag, f.eks. fordi ansøger har oplyst, at han eller hun ikke ønsker videre foretaget i sagen.

De resterende cirka 9 pct., hvor nævnet hverken har imødekommet eller afslået et fremsat erstatningskrav, drejer sig blandt andet om tilfælde, hvor nævnet ikke har kunnet tage stilling til sagen på det foreliggende grundlag, og hvor nævnet derfor har afsluttet sagen.

Fordelingen af afgørelsestyper kan illustreres ved følgende figur:

